

степень мотивированности, разное местоположение студентов (разные часовые пояса), возможность применения полученных знаний в последующем обучении для различных специальностей. Игровые и проектные задания призваны усилить мотивацию иностранного студента. Так, например, современный студент «может по своему усмотрению иллюстрировать изучаемый текст ... выбрать и зафиксировать в тексте собственный взгляд на проблему, реализуя свой замысел всеми доступными средствами» [2]. При этом процесс обучения должен быть максимально приближен к будущей профессиональной деятельности обучаемого. Дистанционное обучение РКИ – обучение планируемое, важно определить стратегию обучения языку и выбрать метод обучения. Преподаватель и студенты разделены пространственно, а значит весь материал должен быть организован особым образом, продумана организация и контроль обучения. При дистанционном обучении появляется возможность большего количества дополнительных заданий, задания могут быть разнообразными и интересными, учащиеся проявляют самостоятельность и активность при их выполнении, материал можно повторять до тех пор, пока он не будет усвоен. В отличие от традиционной формы обучения, на онлайн занятиях доминирует разговорная речь (ситуативно-обусловленная, спонтанная, диализированная). Активно используются средства мультимедиа (звук, анимация, видео). Очевидно, что новые технологии ослабляют важнейшую составляющую процесса обучения – это личный контакт преподавателя и студента. Процесс обучения РКИ становится более медленным. Однако, новые образовательные технологии – важная форма обучения, способствующая оптимизации преподавания. Правда, она не может и не должна подменять содержание. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Полат Е. С., Кухаркина М. Ю., Моисеева М. В. Теория и практика дистанционного обучения [Электронный ресурс] – Режим доступа: <https://obuchalka.org/2017102897105/teoriya-i-praktika-distancionnogo-obucheniya-polat-e-s-kuharkina-m-u-moiseeva-m-v-2004.html>.
2. Полат Е. С., Петров А. Е. Общие требования к электронному учебнику, созданному на базе интернет-технологий [Электронный ресурс] - Режим доступа : <http://www.ioso.ru/distant/library/publication/5.htm>.

Шумська К.С.

Одеський національний
політехнічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ

Зараз в Україні карантин, тому всі школярі, студенти, викладачі та інші люди дотримуються заходів безпеки проти коронавірусу. Виходячи з ситуації, яка склалася в нашому світі, міністерство освіти та науки України прийняло важливе рішення, щодо дистанційного навчання всіх школярів та студентів країни. Я вважаю, що це був єдиний правильний вибір у вирішенні цього питання. Ми вимушені відмовитися від спілкування з одногрупниками, від походів в кінотеатри та кафе, але все це робиться для блага людей та країни. Звичайно, так стало навчатися складніше, але в наш час нам доводиться переживати всі ці складнощі, аби згодом ми змогли повернутися до нашого повсякденного життя.

Навчання школярів відрізняється від студентського. В кожному місті нашої країни свої методи навчання. Наприклад, багато шкіл займаються онлайн за додатками: Zoom, Classroom, і т.д. А для ще більшого розвитку кругозору, пам'яті та інтелекту школярів, кожного дня по телебаченню транслюють уроки: фізики, математики та інших предметів. Не є виключенням заняття з фізкультури.

Наш університет також вчиться дистанційно. Кожного дня студенти виконують завдання які їм задають викладачі. Наприклад, наша група кожного дня робить різноманітні завдання. Ми пишемо відгуки англійською мовою про відео, які кафедра іноземних мов викладає на сайті, проходимо тести з математики та фізики, креслимо деталі виробів, вчимося використовувати програми з інформатики та багато іншого. Але так вже хочеться навчатися, що немає сил сидіти вдома.

Якщо карантин ще продовжать, то студентам доведеться здавати сесію онлайн. Насправді, я вважаю, що перспектив в дистанційному навчанні немає. Основною проблемою дистанційного навчання - це неможливість викладача досконально викласти свій предмет, а студенту його зрозуміти, отримати відповіді на питання, які цікавлять і як наслідок це призводить до недостатнього розуміння предмету. Та й

викладачам доводиться нелегко. Наприклад, ті викладачі, які викладають технічні науки, їм доводиться писати від руки конспекти, пояснювати рішення тих чи інших прикладів, але все це краще робити біля дошки на парах, де студенти можуть задати безліч питань, які їх цікавлять, а викладачі змогли б відповідати.

Але в цій кризовій ситуації, дистанційне навчання з його недоліками є єдиною розумною моделлю продовження навчання учнів і студентів. Чи має перспективи дистанційне навчання? Впевнена, що так. Потрібно лише вдосконалити систему, періодично поєднуючи денну форму навчання з онлайн викладанням. ■

Латишева В.В.

*Одеський національний
політехнічний університет*

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Вперше Концепцію розвитку дистанційної освіти в Україні було затверджено в грудні 2000 року, а через 3 роки було розроблено Програму розвитку системи дистанційного навчання в Україні [1], яка набула подальшого розвитку в Положеннях про дистанційне навчання 2004 р. та 2013 р. [2,3]

Вищезазначена Концепція визнає дистанційну форму освіти рівнозначною з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, а відповідно до Положеннях про дистанційне навчання [1], якій дистанційне навчання трактується як індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Сьогодні в умовах профілактики захворюваності на COVID-19, коли вся система вищої та загально середньої освіти України в екстреному порядку була переведена на дистанційну, постає питання щодо сформованості в Україні спеціалізованого середовища, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Науковці та експерти вказують на несформованість такого середовища, що зумовлено недостатністю часового та людського ресурсу для кваліфікованої розробки навчальних дистанційних курсів, а також – обмеженістю технічних можливостей респондентів для забезпечення належного рівня синхронної дистанційної освіти. Щодо асинхронного дистанційного навчання, тобто взаємодію між суб'єктами дистанційного навчання, під час якої учасники взаємодіють між собою із затримкою у часі, застосовуючи при цьому електронну пошту, форум, соціальні мережі тощо, то зі значними зусиллями професорсько-викладацького складу ЗВО та вчителів ЗОШ вона здійснюється.

Стан технічного забезпечення процесу дистанційного навчання –